CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1a-457/2024 Judecătoria Orhei, sediul Central
1-22084582-03-1a-03102024 Judecător: Ecaterina Buzu

D E C I Z I E
În numele Legii

19 noiembrie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:
Președintele ședinței, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache și Ludmila Iarmaliuc
Grefier Rodica Oceredniî
Cu participarea:
Procurorului: Valentina Gavdiuc
Avocaților: Ion Goncear, Rodica Cojocar

a judecat în ședință de judecată publică în ordine de apel, apelul avocatului Ion Goncear în interesele inculpatului Gajuc Ivan și apelul suplimentar al avocatului Ion Goncear în interesele inculpatului Gajuc Ivan declarate împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 01 septembrie 2022, în cauza penală de învinuire a lui:

Gajuc Ivan ***** căsătorit, la întreținere trei copii minori, studii medii de specialitate, angajat în câmpul muncii, supus serviciului militar, cetățean al R. Moldova, anterior judecat:

- prin sentința Judecătoriei Rezina din 25 iunie 2014, în baza art. 264^1 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității;

- prin sentința judecătoriei Rezina din 20 decembrie 2014, în baza art. 264^1 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal,

***Cauza a fost examinată în baza art.364^1 Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*.**

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: *15.06.2022 - 01.09.2022;*

În instanța de apel: *03.10.2024 - 19.11.2026.*

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 01 septembrie 2022, ***Gajuc Ivan*** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiuni prevăzute art. 264 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 364^1 Cod de procedură penală, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90^1 Cod penal, a fost suspendă parțial executarea pedepsei aplicate lui Gajuc Ivan, urmând ca acesta să execute real pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, iar restul pedepsei de 2 (doi) ani, se suspendă condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit. a), b), f) și h) Cod penal, Gajuc Ivan s-a obligat: să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent; să nu frecventeze locuri publice după ora 22:00 până la ora 6:00, pe un termen de 12 luni; să participe la programe probaționale; să fie supus monitorizării electronice pe un termen de 12 luni.

S-a dispus calcularea termenului executării pedepsei stabilită lui Gajuc Ivan din data rămânerii definitive și punerea în executare a hotărârii judecătorești, cu reținerea acestuia, iar în partea monitorizării electronice din momentul aplicării.

Până la intrarea sentinței în vigoare, în privința lui Gajuc Ivan a fost aplicată măsura preventivă obligarea de a nu părăsi localitatea.

În temeiul art. 261 Cod de executare, exercitarea controlului privind comportamentul și executarea pedepsei pe perioada pentru care a fost suspendată executarea pedepsei se va asigura de către organul de probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul lui Gajuc Ivan, iar în partea monitorizării electronice în sarcina Inspectoratului Național de Probațiune.

S-a încasat de la Gajuc Ivan, în contul statului, suma în mărime de 320 (trei sute douăzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare din 21 aprilie 2022.

A fost admisă parțial acțiunea civilă și s-a încasat de la Gajuc Ivan, în beneficiul lui *****, suma în mărime de 107.746,00 lei (o sută șapte mii șapte

sute patruzeci și șase), cu titlul de prejudiciu material, suma în mărime de 80000 (optzeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral, suma în mărime de 20000 (douăzeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu biologic și suma în mărime de 500 (cinci sute) euro - în lei la cursul Băncii Naționale a Republicii Moldova la data executării sentinței, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

În rest pretențiile din acțiunea civilă privind încasarea prejudiciu material cauzat prin infracțiune pentru deteriorarea automobilul de model „VAZ 21083", cu numărul de înmatriculare *****, care aparține părții vătămate, *****, a fost admisă în principiu urmând asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța de drept civil.

Permisul de conducere cu nr. 195415250, de categoria „B", eliberat la 24.09.2019 și valabil până 24.09.2029, pe numele lui Gajuc Ivan (f.d. 82), care se păstrează la ultimul, urmează a fi predat după intrarea sentinței în vigoare și de remis Agenției Servicii Publice, cu anexarea actului de transmitere la materialele cauzei.

Corpurile delicte: automobilul de model „VAZ 21061", cu numărul de înmatriculare *****, care aparține lui Gajuc Ivan ***** și care se deține la parcarea specială a IP Orhei, în baza ordonanței din 14 februarie 2022 (f. d. 29), după intrarea sentinței în vigoare de transmis lui Gajuc Ivan *****;

- automobilul de model „VAZ 21083", cu numărul de înmatriculare *****, care aparține lui ***** și care se deține la parcarea specială a IP Orhei, în baza ordonanței din 13 februarie 2022 (f.d. 25), după intrarea sentinței în vigoare de transmis părții vătămate, *****.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, ***Gajuc Ivan*** la 13 februarie 2022, aproximativ la ora 19:20 , deținând permis de conducere, categoria/subcategoria mijlocului de transport pe care îl conducea, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, cu o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,82 mg/l de alcool, fiindu-i afectată capacitatea de conducere a vehiculului ca rezultat al consumului de alcool, conducând autovehiculul de model „VAZ 21061", cu numărul de înmatriculare CMK838, deplasându-se pe partea carosabilă a traseului R-20 „Călărași-Orhei-Rezina" direcțional or. Rezina, în regiunea bornei kilometrice 13+243m, intrând în curbă, manifestând imprudență în traficul rutier exprimată prin faptul că, nu a manifestat dexteritate în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și nu a redus viteza. Astfel, a încălcat prevederile normelor prevăzute de pct. 4 pct.1) al Regulamentului circulație rutiere aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 - „ care îl obliga să conducă vehiculul "in conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a

vehiculului și particularitățile încărcăturii; situația rutieră, și a pierdut controlul volanului automobilului ieșind pe contrasens a tamponat frontal autovehiculul de model „VAZ 21083”, cu numărul de înmatriculare CEY372 condus regulamentar de către ***** născut 16 mai 1968.

În rezultatul impactului, conducătorului autovehiculului de model „VAZ 21083”, cu numărul de înmatriculare CEY372, ***** i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de fractură deschisă cominutivă, a extremității medio-inferioare a femurului stâng cu deplasare de fragmente, fractura platoului tibial stâng, fractura cominutivă a ambelor oase a gambei drepte cu deplasare de fragmente, fractura marginală astragalului stâng care, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202225D0067 din 21.04.2022, în comun, conform criteriului pericolului pentru viață se califică ca vătămare corporală gravă.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Gajuc Ivan întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii)– *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății, acțiuni săvârșite în stare de ebrietate.*

Solicitările apelantului:

Nefiind de acord cu sentința în cauză, avocatul Ion Goncear în interesele inculpatului Gajuc Ivan, în termen, a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi decizi privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blânde, non privativă de libertate.

În motivarea apelului s-a invocat că în cadrul ședinței de judecată, inculpatul Gajuc Ion, a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale, recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii care îi este imputată şi nu dorește administrarea altor probe. Astfel, în conformitate cu art.364[1] Cod de procedură penală, a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

În aceste condiții, partea apărării consideră că pedeapsa aplicată inculpatului Gajuc Ion este prea aspră, neținându-se cont de faptul că inculpatul a manifestat căința sinceră, îi pare rău de fapta comisă, și își cere scuze de la partea vătămată, este de acord să restituie prejudiciul părții vătămate, luând în considerație suma considerabilă solicitată de către partea vătămată, din care motive se solicită stabilirea unei pedepse non privativă de liberate, pentru a avea posibilitatea achitării prejudiciului cauzat.

Ulterior, avocatul Ion Goncear în interesele inculpatului Gajuc Ivan a depus recurs suplimentar, solicitând casarea parțială a sentinței Judecătoriei

Orhei, sediul Central din 01 septembrie 2022 în partea individualizării pedepsei şi pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Gajuc Ivan prin aplicarea prevederilor art 364[1] alin. (8) CPP, să-i fie stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 2 (doi) ani 7 (șapte) luni, iar în temeiul art. 90 Cod penal, să fie dispusă suspendarea condiționată a executării totale a pedepsei cu închisoarea pe un termen de probă de 3 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În susținerea poziției respective, s-a invocă faptul că de la producerea accidentului rutier, la 13.02.2022, au trecut mai bine de patru ani, perioadă în care inculpatul nu a mai comis alte infracțiuni sau contravenții și nu a mai condus mijloace de transport.

Astfel, în opinia apărării, conduita acestuia pe parcursul perioadei respective demonstrează caracterul izolat al faptei și faptul că inculpatul s-a reintegrat social, nemaifiind necesară izolarea sa de societate. Totodată, se menționează că inculpatul a manifestat o atitudine responsabilă față de consecințele infracțiunii, achitând benevol suma totală de 140.000 lei către soția părții vătămate, Ilona Burduja, fapt confirmat prin recipisele anexate. Mai susține că suma achitată acoperă integral și chiar depășește prejudiciul material inițial stabilit, reprezentând totodată mai mult de jumătate din totalul pretențiilor civile.

La fel, se subliniază că inculpatul nu refuză achitarea diferenței și își manifestă disponibilitatea de a repara integral prejudiciul cauzat.

În subsidiar, s-a evidențiat situația familială și materială a inculpatului, care este căsătorit și are la întreținere trei copii minori de vârstă fragedă. În anul 2025, acesta a contractat un credit bancar în valoare de 190.000 lei pentru procurarea unei locuințe, iar executarea pedepsei în regim de detenție ar lipsi familia de principalul său sprijin material, afectând în mod direct condițiile de trai ale copiilor și posibilitatea achitării obligațiilor financiare asumate.

La fel, s-a notat că Gajuc Ivan este angajat de mai mult timp în calitate de împachetator în cadrul companiei „Caps Cofe” S.R.L., fiind caracterizat drept un angajat sârguincios, disciplinat și onest. De asemenea, potrivit caracteristicii eliberate de primăria or. Vatra, inculpatul se bucură de o reputație pozitivă în comunitate, nefiind semnalate comportamente antisociale sau plângeri din partea vecinilor.

Totodată, s-a invocat că partea vătămată *****, a confirmat lipsa pretențiilor de natură penală ce ar justifica privarea de libertate a inculpatului și a solicitat instanței să nu dispună executarea efectivă a pedepsei închisorii.

Într-un alt context, apărarea consideră că instanța de fond nu a evaluat în mod corespunzător criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, în special personalitatea inculpatului, conduita sa

ulterioară comiterii infracțiunii, eforturile de reparare a prejudiciului, situația familială și influența pedepsei asupra corectării și reeducării acestuia.

În acest sens, face trimitere la Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 12 din 21.12.2009, susținând că pedeapsa privativă de libertate trebuie aplicată ca ultimă măsură, atunci când scopurile legii penale nu pot fi atinse printr-o sancțiune mai blândă.De asemenea, a fost invocat și principiul proporționalității și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauza *Scoppola c. Italiei*, argumentând că evoluția pozitivă a comportamentului inculpatului după comiterea faptei și eforturile sale de reintegrare socială trebuie să fie luate efectiv în considerare la individualizarea pedepsei.

Totodată, se face trimitere la art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, sub aspectul respectării dreptului la viața privată și de familie, precum și la necesitatea luării în considerare a interesului superior al celor trei copii minori, care ar suporta consecințele directe ale privării de libertate a tatălui lor.

Acte de procedură:

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 iulie 2024, Colegiul penal, ținând cont de Legea nr.135 din 13 iunie 2024, și-a declinat competența de la examinarea prezentei cauze în favoarea Curții de Apel Bălți.

Conform fișei de repartizare a dosarului din 03.10.2024 cauza respectivă a fost repartizată în mod aleatoriu judecătorului raportor Oleg Moraru, în complet cu judecătorii: Ghenadie Liulca (președinte) și Viorel Puscaș.

Prin încheierea președintelui Curții de Apel Nord din 27.01.2025, în legătură cu acceptarea cererilor de demisie a judecătorilor Oleg Moraru și Viorel Pușcaș, s-a dispus redistribuirea cauzei respective prin intermediul PIGD cu respectarea principiului distribuirii aleatorii unui alt complet de judecată din cadrul Colegiului penal al Curții de Apel Nord sau judecătorilor suplineați.

Astfel, conform fișei de repartizare repetată a dosarelor din 29.01.2025, cauza respectivă a fost redistribuită în mod aleatoriul judecătorului raportor Aurelia Andronache, în componența completului Ghenadie Liulca (președinte) și Ludmila Iarmaliuc (judecător).

Argumentele părților:

<u>În ședința instanței de apel, avocatul Ion Goncear în interesele inculpatului Gajuc Ivan,</u> a pledat pentru admiterea apelului, cu casarea parțială a sentinței în latura pedepsei, și pronunțarea unei noi decizii privind stabilirea în privința lui Gajuc Ivan a unei pedepse mai blânde, prin aplicarea dispozițiilor art. 364^1 alin. (8) Cod de procedură penală, ca urmare a recunoașterii integrale a vinovăției și judecarea cauzei în procedură

simplificată, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 7 luni, cu aplicarea art. 90 Cod penal, ci suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 3 ani.

În fața instanței de apel inculpatul Gajuc Ivan a susținut poziția apărătorului, menționând că recunoaște integral vina și se căiește de cele comise.

În ședința instanței de apel, acuzatorul de stat în persoana procurorului Valentina Gavdiuc, a pledat pentru respingerea apelului ca fiind nefondat, menționând că anterior a fost condamnat în mod repetat pentru săvârșirea infracțiunilor similare.

Partea vătămată ***** fiind legal citată, în fața instanței de apel nu s-a prezentat, prin referința depusă la data de 18.06.2026 a solicitat respingerea apelului ca fiind nefondat și examinarea cauzei în lipsa sa. Colegiul penal ținând cont de dispozițiile art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind opiniile participanților la proces, cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal ajunge la concluzia că, apelul inițial și cel suplimentar al avocatului Ion Goncear în interesele inculpatului Gajuc Ivan, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 01 septembrie 2022, sunt nefondate și urmează a fi respinse, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Conform art. 414 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. **(2)** Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.

Aici Colegiul penal conchide că, soluția de respingere a apelului ca nefondat se adoptă însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii

pronunțate de prima instanță, dacă se ajunge la concluzia că hotărârea este legală și întemeiată.

Cu titlu preliminar, Colegiul penal evidențiază că cauza penală de învinuire a lui Gajuc Ivan în comiterea infracțiuni prevăzute la art. 264 alin. (4) Cod penal a fost examinată în procedura simplificată prevăzută la art. 364[1] Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin. (3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art. 364[1] alin. (4) Cod de procedură penală prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Cu titlu de terțio, Colegiul penal remarcă că, potrivit textelor apelurilor înaintate rezultă că avocatul Ion Goncear în interesele inculpatului Gajuc Ivan este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu sentința contestată în latura individualizării pedepsei, considerând că acestuia urmează a-i fi stabilită o pedeapsă mai blândă, inclusiv prin prisma art. 90 Cod penal.

La fel, instanța de apel constată că, nici partea acuzării nu a contestat sentința sub aspectul încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de apel nu purcede la judecarea fondului cauzei în această parte, dar se v-a expune doar în partea individualizării pedepsei.

Din aceste considerente, argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În continuare, în limitele apelului declarat, Colegiul penal verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Gajuc Ivan, constată că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. **(2)** Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

În corespundere cu dispozițiile art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracțiunii i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. **(2)** În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracțiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va

asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Subsecvent, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pedeapsa penală este echitabilă doar atunci când îndeplinește un dublu scop: pe de o parte, să sancționeze fapta comisă, iar pe de altă parte, să contribuie la reintegrarea socială a condamnatului și la prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de către alți membri ai societății. Astfel, o pedeapsă disproporționată sau excesivă riscă să provoace efecte contrare, generând sentimente de nedreptate, resentimente și o pierdere a încrederii în sistemul juridic, ceea ce poate submina scopurile fundamentale ale justiției penale.

În acest context, legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili măsura acesteia strict în limitele prevăzute de lege, respectând atât dispozițiile părții generale, cât și ale părții speciale a Codului penal. Mai mult decât atât, individualizarea pedepsei reprezintă un principiu de bază, care presupune adaptarea sancțiunii la circumstanțele concrete ale fiecărui caz, astfel încât măsura aplicată să fie necesară și proporțională cu scopurile legii penale și să răspundă particularităților persoanei condamnate.

Aplicând aceste principii în speța inculpatului, instanța trebuie să asigure că pedeapsa stabilită nu doar reflectă gravitatea faptei – ținând cont de natura și mijloacele comiterii infracțiunii, scopul urmărit, condițiile în care a fost săvârșită și consecințele produse – ci și particularitățile personale ale inculpatului, precum starea psihică, situația socială și familială, istoricul penal și comportamentul anterior și posterior infracțiunii.

În acest mod, cuantumul și regimul pedepsei trebuie să fie astfel calibrate încât să asigure respectarea principiului echității sociale, să faciliteze corectarea și reabilitarea inculpatei și să descurajeze recidiva, în conformitate cu standardele europene privind drepturile omului. Executarea pedepsei, prin aplicarea unui regim adecvat, trebuie să contribuie la conștientizarea necesității respectării legii penale și la prevenirea săvârșirii unor fapte similare în viitor.

Prin urmare, instanța de judecată are datoria să individualizeze pedeapsa într-un mod echilibrat și rațional, astfel încât să se realizeze în mod efectiv obiectivele justiției penale, menținând totodată respectul pentru demnitatea persoanei și garantând un tratament uman și proporțional în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În acest context, Colegiul penal constată că Gajuc Ivan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 264 alin. (4) Cod penal (în

vigoare la data comiterii infrcațiunii), care se pedepsește cu închisoarea de la 4 la 8 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, infracțiune ce potrivit dispozițiilor art. 16 Cod penal se atribuie la categoria celor grave.

În subsidiar, Colegiul penal iterează că cauza penală în privința lui Gajuc Ivan a fost examinată în procedura simplificată prevăzută la art. 364[1] Cod de procedură penală.

Astfel, speței îi sunt aplicabile dispozițiile art. 364[1] alin. (8) din Codul de procedură penală *(*în vigoare la data examinării cauzei în fond*),* inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității şi de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

În această ordine de idei, Colegiul penal atestă că prin aplicarea efectelor prevăzute la art. 364[1] alin. (8) Cod de procedură penală*,* pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită în limitele de la 2 ani 8 luni pînă la 5 ani 4 luni.

Totodată, Colegiul penal evidențiază că la stabilirea cuantumului pedepsei urmează a se ținute cont de faptul că Gajuc Ivan anterior în mod repetat a fost în conflict cu legea penală, fiind condamnat prin sentința Judecătoriei Rezina din 25 iunie 2014, în baza art. 264[1] alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității; și prin sentința judecătoriei Rezina din 20 decembrie 2014, în baza art. 264[1] alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că deși Gajuc Ivan anterior a fost condamnat în mod repetat pentru comiterea infracțiunilor similare, fiindu-i stabilită inclusiv pedeapsa închisorii cu executare, nu a tras concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, ci a continuat să comită noi infracțiunii simulate, ceea ce caracterizează negativ personalitatea inculpatului și care conturează o personalitate antisocială, profund deviantă, care sfidează în mod repetat normele de conviețuire socială și valorile fundamentale ocrotite de lege, și care indică asupra pericolului social ridicat pe care-l reprezintă acesta, justificând aplicarea unei măsuri restrictive mai ferme.

Respectiv, în asemenea situații, pentru a fi atins scopul legii penale urmează a se interveni mai prompt, prin aplicarea unor sancțiuni mai severe, pentru ca inculpatul, precum și alte persoane, să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni.

Mai mult ca atât, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește persoana inculpatului.

Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare.

De asemenea, la capitolul stabilirii mărimii pedepsei, Colegiul penal evidențiază că potrivit dispozițiilor art. 78 alin. (4) Cod penal, în caz de concurs al circumstanțelor agravante şi celor atenuante, coborârea pedepsei pînă la minimul sau ridicarea ei pînă la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

În aserțiunea dată, Colegiul penal statuează că la stabilirea mărimii pedepsei instanța de judecată trebuie să aprecieze gradul de influență al circumstanțelor atenuante şi agravante asupra pedepsei penale atât în baza criteriului cantitativ, cât şi a criteriului calitativ.

Prin urmare, dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv circumstanțe agravante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele atenuante, atunci mărimea pedepsei stabilite trebuie să fie mai aproape de limita maximă a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei părții speciale a Codului penal.

La fel, dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv doar circumstanțe atenuante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele agravante*,* acest fapt conduce la stabilirea mărimii pedepsei mai aproape de limita minimă a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei părții speciale a Codului penal.

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată la art. 264 alin. (4) Cod penal, în coroborare cu art. 364^1 alin. (8) din Codul de procedură penală (în vigoare la data examinării cauzei în fond*)*, stabilindu-i inculpatului Gajuc Ivan în prezența unui concurs cantitativ de circumstanțe agravante în raport cu cele atenuante, pedeapsa mai aproape de limita maximă, fără a fi stabilite careva circumstanțe care ar permite reducerea termenului pedepsei până la limitele minime, solicitată de apelant.

Totodată, Colegiul penal însușește soluția instanței de fond în partea dispunerii executarea parțială a pedepsei sub formă de închisoare, în temeiul art. 90^1 Cod penal, pe un termen de 2 ani, în penitenciar de tip deschis, iar partea rămasă din pedeapsa închisorii pe un termen de 2 ani, urmează a fi suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani. Or, modalitatea de

executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului, ce vine să prevină antrenarea viitoare a săvârșirii unor astfel de infracțiuni, raportate la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența conținută a unor pedepse non-privative de libertate, altfel spus, ar fi oarecum şi *in extremis* chiar o agravantă.

Astfel, ținând cont de explicațiile menționate supra, Colegiul penal va respinge solicitarea părții apărării de a stabili inculpatului Gajuc Ivan o pedeapsă mai blândă, prin aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei, deoarece această categorie de pedeapsă ar avea un caracter iluzoriu și nu va duce la realizarea scopului de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane.

În continuare Colegiul penal relevă că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Cu alte cuvinte, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii – *condiții obiective*, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului – *condiții subiective*, cele din urmă în speța dedusă judecății nefiind realizat, or, după cum s-a iterat supra, anterior Gajuc Ivan a fost condamnat în mod repetat pentru comiterea infracțiunilor similare, fiindu-i stabilită inclusiv pedeapsa închisorii, nu și-a făcut concluziile necesare, ci a continuat să comită noi infracțiunii similare.

Pe aceiași undă de idei, Colegiul penal evidențiază că deși se atestă prezență imprudenței față de urmările prejudiciale al infracțiunii comise, totuși în speță se atestă că Gajuc Ivan fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, în mod intenționat și conștient a urcat la volanul automobilului și la condus pe

drumurile punând în pericol siguranța traficului rutier, care de alt fel și-a produs efectul prin producerea accidentului rutier în rezultatul căruia părții vătămate ***** i-au fost cauzate leziuni corporale grave.

Astfel, ținând cont de explicațiile menționate supra, Colegiul penal va respinge solicitarea părții apărării de a stabili inculpatului Gajuc Ivan o pedeapsă mai blândă, inclusiv prin aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei, deoarece această categorie de pedeapsă ar avea un caracter iluzoriu și nu va duce la realizarea scopului de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane.

Distinct, Colegiul penal evidențiază că această măsură de pedeapsă se impune a fi aplicată prin prima obligaților pozitive a statului de a lua măsuri adecvate pentru protejarea vieții celor din jurisdicția sa în conformitate cu articolul 2§1 din CEDO, or, potrivit jurisprudenței CEDO, în pct. 69 a hotărârii sale în cauza CEDO *Smijlanic vs. Croatia* se statuează că, participarea în traficul rutier este o activitate potențial susceptibilă de a duce la amenințări grave pentru viața persoanei.

Astfel, în contextul siguranței rutiere, îndatoririle autorităților interne implică, în primul rând, obligația de a avea în vigoare un set adecvat de măsuri preventive orientate spre asigurarea siguranței publice și minimizarea numărului de accidente rutiere *(Nicolae Virgiliu Tănase vs România).*

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea apelul inițial și cel suplimentar al avocatului Ion Goncear în interesele inculpatului Gajuc Ivan declarate împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 01 septembrie 2022, ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c), 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Apelul inițial și cel suplimentar al avocatului Ion Goncear în interesele inculpatului Gajuc Ivan declarate împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 01 septembrie 2022, prin care Gajuc Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, se resping ca fiind nefondate, cu menținerea respectivei sentințe fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 (două) luni de la data comunicării deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei integrale pronunțat public şi decizia integrală înmânată/ expediată părților la 19.11.2026.

Președintele ședinței: **Judecător:** **Judecător:**